

[Ove Hansen.]

lovforslags gennemførelse. Skulle der være ønske om en udvalgsbehandling, vil jeg gerne tilføje, at vi meget gerne ser, at denne udvalgsbehandling kan tilendebringes ret hurtigt. Jeg tror, det vil være af betydning for kommunerne, om lovforslaget kan være vedtaget inden den 1. april i år.

Mit parti anbefaler altså lovforslaget til vedtagelse.

A. Chr. Andersen: Det foreliggende forslag om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme vedrørende dækningsafgiften indebærer en udvidet mulighed for kommunerne til at opkræve dækningsafgift af visse ejendomme. Der er ingen tvivl om, at ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted osv., påfører kommunen en række udgifter til gader, veje, parkeringspladser, kloakker, brandvæsen, civilforsvar o. lign., udgifter, det efter anden lovgivning er pålagt kommunerne at afholde helt eller delvis. Det ville måske have været mere rigtigt, om ejendommene i højere grad betalte direkte, ligesom når det drejer sig om udgifter til elektricitet, vandforsyning m. v., så kunne en lovgivning som den her omhandlede være undgået. Man er ikke fri for at have den fornemmelse, at man ad denne vej søger at indføre bygningsskatterne igen.

Hvorvidt den foreslåede adgang for kommunerne til at hæve dækningsafgiften, som kan opkræves af forskelsværdien, fra 5 til 10 promille kan være rimelig, afhænger for det første af, hvor store udgifter kommunerne har af førnævnte karakter. Det afhænger desuden af, hvor stor grundbeskatning man har besluttet sig for i kommunen, og hvor stor fikseret ejendomsskyld der i forvejen er pålagt de pågældende ejendomme. Ejendomme, der er opført, siden ejendomsskylden blev fikseret, er som bekendt fritaget for ejendomsskyld. Disse nyopførte ejendomme bidrager kun til de førnævnte kommunale udgifter med de dem pålagte grundskatter. En vis ensartethed i beskatningen af ejendomme, der er opført henholdsvis før og efter fikseringen af ejendomsskylden, kan vel nok opnås ved at pålægge denne dækningsafgift, idet de ejendomme, som er belagt med en fikseret

ejendomsskyld, formentlig er lavere vurderet — eller rettere, vurderingen er ansat under hensyntagen hertil. Man kan vel for så vidt også tiltræde det rimelige i, at kommunerne får mulighed for at få dækning for de udgifter, som tilstedeværelsen af de pågældende ejendomme er årsag til; kommunerne vil jo have disse udgifter, uanset hvem ejendommene bebos af eller ejes af.

Flertallet i folketinget vedtog før jul, at kommunerne nu har ret til at fastsætte grundbeskatningen uden begrænsning. Der er i mit parti nogen betænkelighed ved også at give kommunerne denne mulighed for yderligere beskatning af de omhandlede ejendomme, selv om der i dette lovforslag er fastsat en øvre grænse på 10 promille. Havde en øvre grænse været fastsat ved grundbeskatningen, ville betænkeligheden nok have været mindre, og kunne man endvidere være sikker på, at grundbeskatningen ville blive nedsat i tilsvarende grad, som dækningsafgift pålægges, så kunne man godt i princippet tiltræde ændringen her, men som forholdene nu er, må vi forbeholde os vor stilling.

Når der nu foreslås en yderligere beskatning af de omhandlede forretningsmæssigt benyttede ejendomme, kunne der måske være grund til at spørge ministeren om, hvorfor man ikke også inddrager de i § 7 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme nævnte, af staten og kommunerne ejede ejendomme, der er fritaget for grundskyld. Der er jo mulighed for at pålægge disse ejendomme en dækningsafgift svarende til grundskylden. Hvorfor ikke også pålægge dem den foreslåede dækningsafgift? Disse ejendomme er ligesom de forretningsmæssigt benyttede ejendomme årsag til væsentlige kommunale udgifter netop af den art, der her er nævnt.

Vi er også betænkelige ved at ændre bestemmelsen om, at mindst halvdelen af forskelsværdien skal kunne henføres til forretningsformål, før der kan pålægges dækningsafgift. Nu foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan vedtage, at når blot $\frac{1}{4}$ kan henføres til forretningsformål, kan dækningsafgift pålægges en ejendom i forhold til den del af ejendommen, som benyttes til nævnte formål. Da vi er af den formening, at det vil give en stor administrativ byrde at forvalte dette, og da i det